

Arrest

nr. 263 801 van 17 november 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op haar gekozen woonplaats bij
advocaat H.-P. MUKENDI KABONGO KOKOLO
Ezelstraat 2 bus 2
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 12 november 2021 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 3 november 2021 houdende de weigering van toegang aan de grens met terugdrijving (bijlage 11) en van de beslissing van diezelfde gemachtigde van 3 november 2021 tot intrekking van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 november 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H.-P. MUKENDI KABONGO KOKOLO verschijnt voor de verzoekende partij. De verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 3 november 2021 komt de verzoekster, die de Congolose (DRC) nationaliteit heeft, aan op de luchthaven van Brussel nationaal, komende vanuit Kinshasa.

Op 3 november 2021 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) ten aanzien van de verzoekster een beslissing houdende de weigering van toegang aan de grens met teruggedrijving (bijlage 11).

Deze beslissing tot weigering van toegang met teruggedrijving, is de eerste bestreden beslissing. Zij werd aan de verzoekster ter kennis gebracht op 3 november 2021 en is gemotiveerd als volgt:

“Op 03.11.2021 om 13.10 uur, aan de grensdoorlaatpost BRUNAT, werd door ondergetekende, 1 INP B.

de mevrouw :

naam B. N. voornaam M.

geboren op (...) 1961 te l. geslacht (m/v) Vrouwelijk

die de volgende nationaliteit heeft Congo (Dem. Rep.) wonende te [...]

houder van het document Nationaal Paspoort van Dem Rep Congo nummer [...]

afgegeven te Minaffet op : 30.01.2021

houder van het visum nr. [...] van het type C afgegeven door Belgische ambassade te Kinshasa

geldig van 29.10.2021 tot 13.12.2021

voor een duur van 30 dagen, met het oog op : [...]

afkomstig uit KINSHASA met SN358, op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan haar wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

[...]

X (E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing:

Betrokkene verklaart naar België te reizen voor familiebezoek en zal tijdens haar verblijf eveneens doorreizen naar Frankrijk voor het bijwonen van een huwelijk. Met betrekking tot het verblijf in België beschikt betrokkene over een handgeschreven uitnodiging van haar tante, verder kan betrokkene niet meegeven hoe ze haar voorgenomen verblijf zal invullen, dingen die ze wenst te bezoeken,...wat betreft de doorreis naar Frankrijk voor het bijwonen van een huwelijk beschikt betrokkene over geen enkel overtuigingsstuk, geen uitnodiging op naam.

[...]

X (G) Beschikt niet over voldoende bestaansmiddelen, voor de duur en de vorm van het verblijf, of voor de terugreis naar het land van oorsprong of het transitland (art. 3, eerste lid, 4°)

Reden van de beslissing: voor de duur van het voorgenomen verblijf van 25 dagen en alle onkosten daaraan verbonden beschikt betrokkene over 420 dollar en 50 euro. Hierdoor voldoet betrokkene niet aan de geldende richtbedragen voor België nl 45euro/dag/persoon.

[...]"

Op 3 november 2021 beslist de gemachtigde tevens om verzoeksters visum in te trekken. Deze beslissing maakt de tweede bestreden beslissing uit en werd tezamen met de eerste bestreden beslissing aan de verzoekster ter kennis gebracht. De motieven van de tweede bestreden beslissing luiden als volgt:

“Geachte mevrouw, B. N., M.

Op verzoek van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, [...] werd [...] uw visum onderzocht. Nummer [...], afgegeven: 28.10.2021.

het visum is ingetrokken

Dit besluit is gebaseerd op de volgende redenen:

[...]

2. het doel en omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond (artikel 32, 1, a), II en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

Betrokkene verklaart naar België te reizen voor familiebezoek en zal tijdens haar verblijf eveneens doorreizen naar Frankrijk voor het bijwonen van een huwelijk. Met betrekking tot het verblijf in België beschikt betrokkene over een handgeschreven uitnodiging van haar tante, verder kan betrokkene niet meegeven hoe ze haar voorgenomen verblijf zal invullen, dingen die ze wenst te bezoeken,...wat betreft de doorreis naar Frankrijk voor het bijwonen van een huwelijk beschikt betrokkene over geen enkel overtuigingsstuk, geen uitnodiging op naam.

3. u heeft niet aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar u met zekerheid zal worden toegelaten verkrijgen (artikel 32, 1, a), III en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

voor de duur van het voorgenomen verblijf van 25 dagen en alle onkosten daaraan verbonden beschikt betrokkene over 420 dollar en 50 euro. Hierdoor voldoet betrokkene niet aan de geldende richtbedragen voor België nl 45euro/dag/persoon.

[...]"

2. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing(en) een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. De voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing(en) een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag een verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Zij dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is.

De verzoekster dient dan ook gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen betekent dat zij concrete aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Hoewel de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel een afzonderlijke voorwaarde uitmaakt om tot de schorsing van de tenuitvoerlegging over te gaan en deze voorwaarde dus niet kan worden vereenzelvigd met de voorwaarde dat een ernstig middel moet worden aangevoerd, is in artikel 39/82, §2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet bepaald dat de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel van rechtswege geacht wordt te zijn vervuld indien een ernstig middel werd aangevoerd dat gesteund is op de grondrechten van de mens, in het bijzonder de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te New York op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

In het verzoekschrift zet de verzoekster het volgende uiteen:

“VI. Préjudice grave difficilement réparable justifiant la demande en suspension

Attendu qu’il convient de rappeler que pour satisfaire au prescrit de l’article 39/82 §2 de la loi du 12 décembre 1980, le requérant ne doit pas prouver un préjudice grave mais exposer les raisons pour lesquelles l’exécution immédiate de l’acte attaqué risque de lui causer un préjudice grave et difficilement réparable ;

Que, en l’espèce, le préjudice grave difficilement réparable est lié au sérieux des moyens tel qu’il vient d’y être répondu ci-avant. Il s’ensuit que le préjudice allégué est, dans les circonstances de l’espèce qui sont celles de l’extrême urgence, suffisamment consistant et plausible. Il est dès lors satisfait à la troisième condition cumulative (En ce sens, RvV, Arrest, nr.130 060 van 24 september 2014 in de zaak RvV 159 744 /11).

Que, en particulier, la requérante vit séparé de ses enfants qui résident en Belgique. La décision attaquée cause à la requérante un préjudice grave et difficilement réparable en ce qu’elle décide de son refoulement pour des motifs inadmissibles, alors qu’elle tentait d’entrer légalement en Belgique avec un visa en cours de validité pour rendre visite à ses enfants. La refouler pour des motifs inadmissibles de la Belgique s’apparente à un traitement inhumain et dégradant à l’égard non seulement de la requérante mais aussi de toute sa famille ;

Que les conditions de refoulement sont connues de tous et engendreraient à coup sûr un traumatisme moral pour toute sa famille, ce qui lui causerait un préjudice difficilement réparable”

De verzoekster betoogt aldus in eerste instantie dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is verbonden aan de ernst van de aangevoerde middelen. Uit de loutere verwijzing naar de aangevoerde middelen kan, met voorbehoud voor de grieven ontleend aan het EVRM, echter geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel worden gepuurd.

In het verzoekschrift wordt voorts de schending aangevoerd van artikel 8 van het EVRM. Deze grief wordt als volgt toegelicht:

“B. Quant à la violation des articles 8 CEDH

Attendu que la requérante invoque la violation d’un de ses droits fondamentaux en ce que la décision attaquée heurte sa vie privée et familiale avec la seule famille qu’elle a en Belgique, à savoir ses enfants ayant la nationalité belge et résidant en Belgique, ainsi que sa tante ;

Que, certes, l’objet de son voyage s’avère une visite d’une vingtaine de jours. Cependant, son refoulement sera psychologiquement préjudiciable à toute sa famille et violera ainsi l’article 74/13 qui stipule que :

« Lors de la prise d’une décision d’éloignement, le ministre ou son délégué tient compte de l’intérêt supérieur de l’enfant, de la vie familiale, et de l’état de santé du ressortissant d’un pays tiers concerné » ;

Alors que, selon l’article 8 de la Convention européenne des droits de l’homme : « Toute personne a droit au respect de sa vie privée et familiale, de son domicile et de sa correspondance » ;

Que, à travers cette disposition, la Cour européenne de droits de l'homme défend une conception large et tolérante de la famille en mettant l'accent sur l'effectivité de la vie familiale ;

Que ce droit au respect de la vie familiale fait peser sur l'Etat l'obligation d'agir de manière à permettre aux intéressés de mener une vie familiale normale et de développer des relations affectives.

Que, compte tenu de sa vie privée et familiale en Belgique, son maintien en détention en vue de son refoulement viole l'article 8 de la CEDH, ainsi que les articles 3 et 5 CEDH qui exigent de surcroît fa conformité de toute privation de liberté au but consistant à protéger l'individu contre l'arbitraire (Gebremedhin [Gaberamadhien] c. France, no 25389/05, § 74, CEDH 2007-11, Saadi précité, § 67).

Qu'il y a lieu de retenir la violation de l'article cité au moyen."

Artikel 8 van het EVRM bepaalt als volgt:

"1. Eenieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Het waarborgen van een recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven, veronderstelt in de eerste plaats uiteraard het bestaan van een daadwerkelijk privé- en/of familie- en gezinsleven dat valt onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM. Wanneer een schending van het recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven wordt aangevoerd, dient de Raad dan ook eerst na te gaan of de verzoekster aannemelijk maakt dat zij in België een beschermenswaardig privé- en/of familie- en gezinsleven kan doen gelden, vooraleer te onderzoeken of er door de bestreden beslissing(en) een inbreuk werd gepleegd op het recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM.

Wat het voorgehouden gezins- en/of familieleven betreft, beperkt de verzoekster zich evenwel tot de loutere en bijzonder vage bewering dat zij kinderen heeft met de Belgische nationaliteit alsook een tante die in België verblijven. De verzoekster brengt geen enkel concreet gegeven bij om haar beweerde gezins- of familiebanden te staven. Meer nog, zij vermeldt zelfs geen enkel identiteitsgegeven (naam, voornaam, enz...) noch de actuele verblijfplaats van de voorgehouden Belgische kinderen en tante. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt voorts niet dat de verzoekster (Belgische) kinderen heeft die in België verblijven. De verzoekster maakte hiervan ook geen melding toen zij aan de grensdoorlaatpost werd bevraagd omtrent haar reisdoel. Wat de beweerde tante van de verzoekster betreft, stelt de Raad vast dat de verzoekster ten overstaan van de grenspolitie enkel gewag maakte van een nicht, [B. J. B.]. De verzoekster legde tevens een brief voor van deze persoon, waarbij vermeld wordt dat het schrijven werd opgesteld te Kinshasa. Er is voor het overige in het administratief dossier geen enkel begin van bewijs terug te vinden, en de verzoekster brengt dit thans evenmin aan, waaruit blijkt dat deze nicht momenteel in België verblijft.

De Raad stelt dan ook vast dat er thans geen enkel begin van bewijs voorligt van enige familiale band tussen de verzoekster en de voorgehouden in België verblijvende kinderen, tante of nicht. De loutere beweringen van de verzoekster volstaan niet om aan te tonen dat de bestreden beslissingen een inbreuk uitmaken op enig daadwerkelijk bestaand gezins- of familieleven in de zin van artikel 8 van het EVRM.

In zoverre de verzoekster doelt op een schending van de bescherming van haar privéleven, volstaat het vast te stellen dat in het rechtsplegingsdossier geen enkel stuk is terug te vinden waaruit kan blijken dat de verzoekster ooit eerder in België is geweest. De verzoekster diende zich aan de grensdoorlaatpost aan met haar nationaal paspoort, waarin geen enkele Schengensempel is aangebracht. Uit de voorliggende stukken blijkt dan ook dat de verzoekster thans bij haar eerste poging om het grondgebied van de Schengenlidstaten te betreden, wordt tegengehouden en teruggedreven. Aangezien niet blijkt dat de verzoekster ooit eerder in België is geweest, kan er geen sprake zijn van nauwe banden met België die onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM vallen.

Het kan zodoende evenmin worden aangenomen dat de thans bestreden beslissingen het aan artikel 8 van het EVRM ontleende recht op bescherming van het privéleven van de verzoekster in het gedrang brengen.

Een schending van artikel 8 van het EVRM is niet aangetoond.

De Raad wijst er evenwel op dat het nadeel, opdat het zou kunnen leiden tot de schorsing, het rechtstreekse gevolg moet zijn van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen. Waar de verzoekster in haar enig middel nog aangeeft dat de vasthouding met het oog op de terughouding een schending inhoudt van de artikelen 3 en 5 van het EVRM, merkt de Raad bovendien op dat hij niet de bevoegdheid heeft om te oordelen over de rechtmatigheid van de beslissing(en) tot vasthouding in een welbepaalde, aan de grens gelegen, plaats. Waar de verzoekster stelt dat haar vrijheidsberoving arbitrair is, dient dan ook te worden opgemerkt dat de Raad niet bevoegd is om te oordelen over enig nadeel dat uit de vrijheidsberoving zou voortvloeien. Dit nadeel kan overigens niet als moeilijk te herstellen worden geacht, daar de verzoekster overeenkomstig artikel 71 van de Vreemdelingenwet de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank kan vatten, die in toepassing van artikel 72, tweede lid, van de Vreemdelingenwet als enige bevoegd is om de wettigheid van de vrijheidsberoving te beoordelen. Daarnaast wijst de Raad erop dat de tenuitvoerlegging van de eerste bestreden beslissing, dit is de effectieve terughouding van de verzoekster naar de plaats waar hij is ingescheept (Kinshasa), net tot gevolg heeft dat de vrijheidsberoving een einde neemt. Het beweerde nadeel dat is verbonden aan de beslissing tot vasthouding, vormt *in casu* dan ook geen nadeel dat rechtstreeks verbonden is aan de (onmiddellijke) tenuitvoerlegging van de bestreden terugrijvingsmaatregel.

De verzoekster heeft derhalve ten aanzien van de thans bestreden beslissingen geen ernstig middel aangebracht dat gesteund is op de grondrechten van de mens.

De Raad stelt vast dat de verzoekster voor het overige geheel nalaat om te verduidelijken welk nadeel er precies uitgaat van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen. De verzoekster stelt dat de terughouding die berust op onaanvaardbare motieven een onmenselijke en vernederende behandeling en een moreel trauma uitmaakt voor haarzelf en voor haar familie. De precieze aard, ernst of omvang van dit eventuele nadeel wordt echter met geen enkel concreet element ondersteund. Waar de verzoekster in algemene termen verwijst naar morele schade, volstaat bovendien de vaststelling dat een dergelijk nadeel overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Raad van State in beginsel niet wordt aanvaard als moeilijk te herstellen, vermits er steeds genoegdoening kan worden bekomen via de annulatieprocedure. Slechts in zeer uitzonderlijke gevallen en mits aanvaardbare en concrete toelichting kan een dusdanig nadeel toch als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel worden beschouwd. *In casu* beperkt de verzoekster zich evenwel tot een loutere bewering zonder enige toelichting, zodat ook dit vermeende nadeel niet als ernstig en moeilijk te herstellen kan worden weerhouden. Waar de verzoekster stelt dat zij gescheiden leeft van haar in België verblijvende kinderen, herhaalt de Raad dat de verzoekster op geen enkele wijze aantoonst en dat uit het administratief dossier evenmin blijkt dat zij daadwekelijk kinderen heeft die in België verblijven.

Uit wat voorafgaat volgt dat de verzoekster met haar betoog, op generlei wijze met enig concreet gegeven of overtuigend argument een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aantoonst.

Aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is derhalve niet voldaan

2.3. Dienvolgens is niet voldaan aan één van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals voorzien in artikel 39/82, § 2, van de Vreemdelingenwet en artikel 43, § 1 van het PR RvV.

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. M.-C. VERTOMMEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M.-C. VERTOMMEN

C. DE GROOTE